

Lucie Dvořáková – Liberdová

Ze starého nové vintage inspirace

Ze starého nové

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Lucie Dvořáková-Liberdová
Ze starého nové – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2020

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

OBSAH

Úvod	4	
Než začnete tvořit.	6	
Věci v původním stavu	8	Nástěnka ze starého rámečku 63
Starobylý podnos	10	Kyblíčky na cokoliv 65
Skříňka se srdíčkem	13	Džbán v odstínech šedi 68
Trochu jiný obraz	17	Souprava z bedničky, CD a plechovky 71
Zahradní svítlna	20	Nostalgické zápisníky 75
Květinový košík	24	Ve znamení puntíků 79
Romantická bandaska	27	Polička z palety 83
Bábovkový svícen	30	Věšáková stěna à la Provence 86
Hodiny z kuchyňského prkénka	33	Stůl ze šlapacího šicího stroje 91
Židle s úkrytem	36	Barevná polička 94
Krabička s vyrytým srdcem	39	Vázička a květináč 98
Dveře jako pomocník	42	Šperkovničky z krabiček od krémů 101
Nástěnka a prostírání s puntíky	45	Svícný z plechovek a zbytků svíček 104
Starodávná krabička	48	Duhová bedna 108
Dřevěné podložky	51	
Proměna okna	56	O autorce 112
Květináče ze zavařovacích hrnců	60	

Autorka osobně a vlastnoručně vyzkoušela všechny postupy a techniky v této knize.

Jsou vedené její osobní intuicí, pocity, vkusem a fantazií za použití prostředků jí vyhovujících.

Podle svého nejlepšího vědomí pak své projekty a zkušenosti zpracovala do téhle knihy, nebere na sebe však odpovědnost za případné škody.

Doporučení:

Při práci se vždy řiďte návody a pokyny výrobců na prostředcích potřebných k dosažení výsledku a používejte vhodné ochranné pomůcky!

ÚVOD

Představte si, že tahle kniha je mojí desátou. To snad ani není možné... až se musím pousmát.

Když jsem totiž připravovala svou první, byla pro mě něčím neuvěřitelným, a kdyby mi někdo tenkrát pověděl, že jich za čas bude tolik, slušně bych poděkovala za důvěru a zřejmě bych mu nevěřila. Ale ne, že bych si to ve skrytu duše nepřála.

Ríkám si, jak je úžasné, že je pořád o čem psát, z čeho tvořit, co sdělit a nápady kupodivu neubývají, nýbrž právě naopak. Mám pocit, že mi jeden život na jejich realizaci nikdy nemůže stačit!

Zvláštní, vidíte... Opět se potvrzuje moje mínění, že tvoření je svět nekonečných možností, ve kterém je stále na co se těšit, co zkoušet a vymýšlet, protože v tomhle oboru jde skutečně vše, na co si jen pomyslíte. Tedy, alespoň já jsem o tom přesvědčená, a právě proto je pro mě ten svět tak okouzující. Prostě můžu všechno – ať už udělat, nebo se o to alespoň pokusit. Když se nedaří, nic se neděje, jede se dál. Ale když představa vyjde a stane

se skutečností, je to paráda! Pravda, občas se k výsledku nedopachtím hned a někdy mě stojí skutečně mnoho energie, času i sil, ale o to víc se z něho pak raduji. Někdy dokonce i přímo skáču, to když si vzpomenu na osoby, které na začátku „akce“ obracely oči v sloup.

Když jsem táhla přes celou ves staré dveře od chlívků, lidé si klepali na čelo a jak už to na vesnici bývá, zvědavě se ptali, nač že se s tím vlastně dře.

„Bude to krásná dekorace a zároveň dobrý pomocník na zahradu,“ funím vyčerpaně a pěji ódy na ušmudlanou věc před sebou... (klep, klep, klep..., nashledanou).

Pravidelný svoz odpadu také nebyl k zahození. Ptám se pána, který z přívěsného vozíku svého Favorita vykládá okno: „Neměl byste nic proti tomu, kdybych si ho vzala?“ „Tohle?“ vyvalí oči... „Ano,“ ujistím ho přesvědčivě, že právě „tohle“. „Bylo v kurníku, ale ten nám už spadl, víte?!“ „To je mi celkem fuk, díky, беру ho do kuchyně, bude z něj parádní skříňka.“ (Frnk – já nechápu, proč se mě ti lidi tak bojí.)

Někdy stačí náhoda a objevíte hotový poklad. Třeba s tím vůbec nepočítáte, najednou bum a spatříte věc, kterou jednoduše nemůžete nechat být. Jako se to už mockrát stalo mě. Třeba když jsem tuhle šla s košem do kontejneru a najednou, co nevidím – obraz. A ne leda-jaký! V takových situacích se pravda trochu ošívám a porozhlédnu, ale pak si dodám odvalu tvrzením, že vlastně dám té věci šanci na nový život, tak ať si kdo chce, co chce říká...(nádech, ponor a hurááá – mám ho!)

Dodnes též děkuji té dobré duši, která se rozhodla odložit do sběrného dvora několik kousků modrého smaltovaného nádobí. U mě se má určitě lépe a co budu živa, bude o něj hezky postaráno. I když už ke svému původnímu účelu neposlouží.

Myslím, že základem je dívat se kolem sebe a mít u toho otevřené oči. Budete překvapení, co se všude kolem válí! No a když se pak zaposloucháte, možná uslyšíte nenápadné hlasy: „Já už nechci být na pečení, já bych byla ráda svícnem.“ Co to? Aha – to promluvila stará forma na bábovku, zatímco kdesi v rohu šeptá jistý obraz, že by už konečně po letech rád posloužil něčemu užitečnému: co kdyby byl třeba nějakou dobu podnosem?

Když ovšem tohle uslyší staré kuchyňské prkénko, nemůže zůstat pozadu a povzdechne si: „Hmm, jak já bych zase rádo bylo na parádu, aby mě každý obdivoval...“

A já? Nemůžu jim nevyhovět. Když z prkénka udělám hodiny, rázem příběhne s prosíkem pětilitrová láhev, že i ona je také ještě dost krásná na to, aby u nás zůstala a nemusela se stěhovat. Na to se usměji, seznámím ji se

starou záclonou, a protože si padly do oka, proměním je v letní lucernu. A tak to u nás chodí...

Víte, jak se to říká o tom davu, že když s ním půjdete, nikdo si vás nevšimne? Tak to je pravda, splynete a už po vás neštěkne ani pes. Když se však odhodláte a uděláte úrok stranou, sice se občas setkáte s nepochopením a vyslechnete si řadu poznámek o tom, že nejste normální, ale na to nedejte. Tak ať – to je vlastně skvělé! Radujte se! Je to známka toho, že vybočujete – a to je první krok k úspěchu! Je totiž lepší být blázen s nápady, než člověk bez špetky fantazie.

Proto experimentujte, nebojte se vytvářet nové a dosud neokoukané. Řiďte se svou intuicí, kterou pak s invencí sobě vlastní promítnete do svých děl. Pokuste se udělat něco nového a jiného, ne věci již milionkrát realizované, a nezapomeňte, že ve světě kreativity se skutečně ničemu meze nekladou.

A ani v této knize si neodpustím opět napsat... Nikdy si nenechte vymluvit nápad, který chcete zrealizovat jen proto, že se druhým zdá nesmyslný, stůjte si za svým, protože právě z přesvědčení vznikají ty nejužasnější věci a protože právě a jen ona originalita vás vyvede z přehršle totožných děl. Tvořte sami za sebe a po svém, mějte na mysli, že je jen na vás, jakou cestou se vydáte a jakou techniku zvolíte. Nikde není totiž psáno, že tak se to má a že právě tak je to správně.

Důležité je, že se vám ten vodotrysk v předsíni líbí...

Tak již po desáté opět přeji hodně vlastních inspiračních nápadů.

Lucie Dvořáková-Liberdová

NEŽ ZAČNETE TVOŘIT

Dovolte mi do začátku několik rad...

Než se pustíte do realizací vašich představ, je dobré si rozmyslet, zda bude renovovaná věc dále sloužit, nebo bude pouze k dekoraci.

Je nutné vědět předem, jestli chceme doma vyplnit jen prázdné místo, nebo vyrobit věc skutečně funkční. Mnohdy nejde o to mít ji ve výsledku pěknou jen na pohled – zvláště jde-li o nábytek, předem zapomeňte na proměnu takzvaně „na oko“.

Povrchy všech předmětů k renovaci pečlivě připravte a nepodceňujte maličkosti.

CO KDYŽ JSOU ZE DŘEVA?

Rozhodneme-li se, že dáme šanci dřevěným kouskům, které už něco pamatují, ze kterých dýchá ruka šikovných řemeslníků dávných časů, určitě nebudeme litovat, protože mají svoji duši. Při renovaci se však musíte držet určitých zásad a pečlivě je ošetřit – jen tak mají šanci přežít další generace.

V prvé řadě je třeba zjistit, v jakém stavu se nachází, zda nejsou napadeny škůdci nebo dřevokaznými houbami. Pokud jde například již o hodně starý kus nábytku, věnujte mu náležitou pozornost, protože nejde jen o to, jak bude vypadat navenek, ale hlavně o ošetření dřeva zevnitř.

Když najdeme jen malé známky poškození, je nutno nábytek co nejdůkladněji ošetřit přípravky k tomu určenými, abychom zabránili jejich dalšímu šíření do dřevěného vybavení, které máme doma. Nejprve je ovšem třeba dřevo zbavit starého nátěru – a to dokonale. Pomůže loup, nebo odstraňovač starých nátěrů (za předpokladu přesného dodržení pokynů výrobce). Brousit až na dřevo je velmi namáhavé a časově náročné.

Chcete, aby po renovaci na dřevě vynikla jeho struktura a léta? Použijte lazury, laky, vosky, oleje, mořidla... Jak je libo. Tisíce odstínů čeká jenom na vás. Dřevu poskytnete žádoucí ochranu pro zachování maximální životnosti, aniž byste narušili krásu, kterou dřevěný povrch nabízí.

Chtěli byste renovovat barvami? Ale beze všeho. Stačí si vybrat z jejich rozmanité palety. Jen pozor...

Použijete-li barvu, struktura dřeva se pod klasickým nátěrem ztratí.

Než se však vrhnete na plechovku s vysněným odstínem, nejdříve je třeba povrch očistit, odmastit a zkontrolovat, zda není nábytek (či jiný renovovaný předmět) mechanicky poškozen (např. odloupenutá barva, rýhy apod.).

Tato místa musíme buď vybrousit do hladka, aby po nátěru nebyly viditelné hrany přechodu původního nátěru, nebo je v případě potřeby nejdříve vyspravit tmelem. Celý povrch před aplikací barvy zdrsníme smirkovým papírem a potom zbavíme prachu.

A na závěr nezapomeňte povrch přetřít ještě bezbarvým lakem. Na hodně namáhané plochy použijte raději lak s vysokou odolností proti oděru, přičemž mezi jednotlivými vrstvami lak nechte dobře zaschnout a pak přebruste jemným smirkovým papírem. Zvýšíte tím odolnost nátěru a zlepší se povrchová údržba.

A CO KOVY?

Kovové předměty nejdříve mechanicky očistíme, odmastíme a důkladně je zbavíme veškerých nečistot, případné koroze i odlupujících se částí staré barvy. Pomůžeme si drátěným kartáčem, nebo smirkovým papírem. Místa, na kterých se objevila rez, natřeme odrezovačem (podle návodu výrobce) a necháme působit. Po zaschnutí se na povrchu vytvoří vrstvička, která ho bude chránit před další korozí. Je také velmi dobré použít základní antikorozní barvu.

Teprve potom na takto připravený povrch nanášíme barvu na kovy. Na trhu je jich celá řada, máte proto možnost volby. Osobně mám raději vodou ředitelné barvy (i laky), protože rychle schnou a zbytečně nesmrdí. Vždy je ale důležité zvolit barvu v závislosti na způsobu využití a jednotlivé vrstvy nechat dobře zaschnout. Pro zvýšení odolnosti nátěru je výhodné přetřít povrch předmětu ještě bezbarvým lakem.

Pokud budete používat zrenovované předměty jako venkovní dekoraci, umístíte je raději pod přístřešek, aby

na ně nepršelo. V zimě je uklidte mimo venkovní prostředí, tím životnost nově vytvořeného povrchu prodloužíte.

V případě jejich využití na květiny (např. zavařovací hrnce) je používejte pouze jako druhý obal na květináč. V žádném případě v nich nesmí zůstat stát přebytečná voda z rostlin – nový nátěr by se brzy poničil a rez by prolezla skrz barvu, jež by následně začala praskat a loupat se.

PŘEJETE SI NĚCO JEDINEČNÉHO? PAK JE TADY PATINA!

Tuto techniku je možné použít téměř na každý povrch nábytku či předmětu z jakéhokoliv materiálu – a to v odstínu, ve kterém se vám zrovna zachce. Dá se jí dosáhnout různými způsoby a nepotřebujete k tomu nijak zvláštní prostředky. Předměty pak budou zajímavě odřené, poškrábané, šmouhaté, na pohled zašlé, opotřebené, flekaté nebo popraskané. S nádechem výjimečnosti a starobylé elegance.

Chcete-li tedy mít doma nevšední atmosféru s puncem originality, naučte se patinovat. Přísahám, že vás to nadchne! Přitom však zapomeňte na čisté linie a povrchy, půvab patiny se skrývá právě v nedokonalosti, která dokáže proměnit běžné předměty v unikáty.

Patina je jedním z nejkrásnějších způsobů úprav povrchu. Nabízí celou škálu možností v nepřeberném množství barev. Nemusíte čekat desetiletí, až čas ukáže, co umí, ale můžete si ji vytvořit vlastníma rukama.

A přitom není třeba oplývat ojedinělým talentem či výtvarným nadáním, abyste dosáhli nádherným efektů.

Existuje mnoho způsobů, a ať už použijete jakýkoliv, vytvoříte vždy neobvyklý bytový doplněk, který bude skutečně jediný na světě.

Bohužel, nebo spíš bohudík, neexistuje jediný univerzální návod jak na to. Stejně jako jsou rozmanité výsledky, tak i postupy se liší podle toho, čeho chcete svým počínáním dosáhnout, proto jsou návody uvedené v téhle knize pouze jedny z mnoha.

Pravda, chce to možná určitý druh šikovnosti a zručnosti. Možná trochu cviku a představivosti. Hlavně ale odvahu pustit se do míchání a nanášení barev, jejich následného stírání nebo rozmazávání, broušení či dření. Je to vlastně taková hra – stínů, pigmentů a jejich vzájemných kombinací.

A víte, co je na ní nejlepší?

Můžete si předem pořídit požadované barvy, také mít představu, jak by asi měl váš „výtvor“ vypadat. Výsledek je ale vždy překvapením – a to navíc pokaždé lepším, než jste si dokázali představit.

PS:

Tak do toho! Nemáte co zkazit! A začněte hned, nemá cenu již dále oddalovat to, na co se léta chystáte... Už teď vás slyším... „Proč já to neudělal/a dávno?“

Hlavně neříkejte, že to nedokážete, když jste se o to ještě nepokusili.

Nezapomeňte, že ze všeho jde něco udělat, vše se dá ještě využít, a i když to na začátku mnohdy tak nevypadá, výsledek bude stát za to.

A proč jsem si tak jistá? Protože prostě chcete, a tím odhodláním zboříte všechny existující předsudky.

VĚCI V PŮVODNÍM STAVU

Zde vidíte původní stavy všech předmětů v knize.

Pravda, někdo by si možná pomyslel, že si nezaslouží nic jiného než vyhodit. Pozorně si je však prohlédněte a pak listujte dále. Troufám si říct, že než dojdete na konec knihy, stoprocentně změníte názor. Vsaďte se?

Starý obraz

Skříňka

Skleničky

Rám

Pětilitrová
lahev

Záclona

Košík

Bandaska

Forma na
bábovku

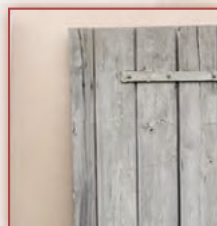
Kuchyňská
prkénka

Židle

Krabička

Dveře

Formičky na
čokoládu

Nástěnka

Krabička na čaj

Staré okno

Zavařovací hrnce

Starý rámeček

Plechové nádoby

Džbán

Bednička, CD a plechovka

Obaly knih

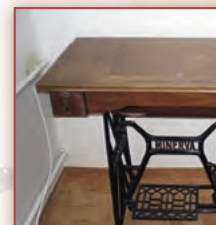
Starý porcelán

Paleta

Věšáková stěna

Šicí stroj

Polička

Dřevěné špachtličky a dřívka od nanuků

Plastové lahve

Krabičky od krémů

Plechovky

Bedna

Starobylý podnos

Co budeme potřebovat:

starý obraz se sklem

nůžky, pravítko, obyčejnou tužku

univerzální lepidlo, štětce, šroubovák, kleště

hnědou a tyrkysovou akrylovou barvu

krakelovací lak

scrapbookové papíry (nebo jakékoliv papíry či látky s pěkným motivem)

knoflíky, různé stuhy a krajky

dřevo na výrobu „čel“ budoucího podnosu
a 4 samořezné vruty na jejich připevnění k rámu

2 úchytky (zde ručně kované)

4 šrouby na připevnění úchytek (délka šroubů
musí odpovídat šířce boků tácu)

vrtačku, pilku na dřevo, smirkový papír

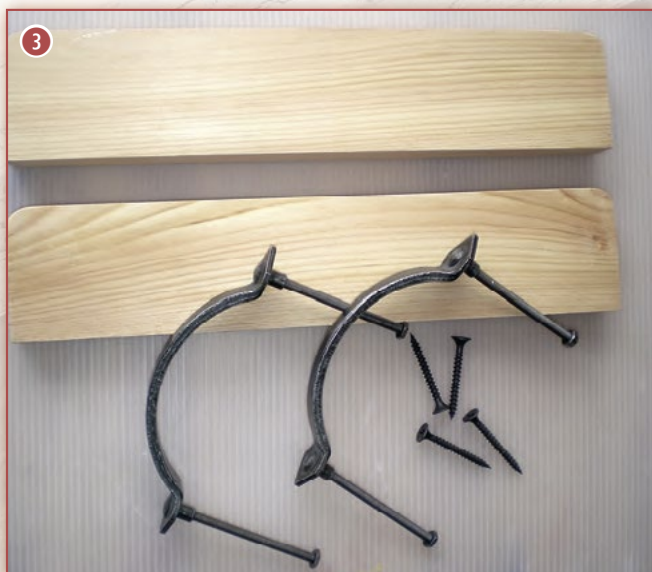
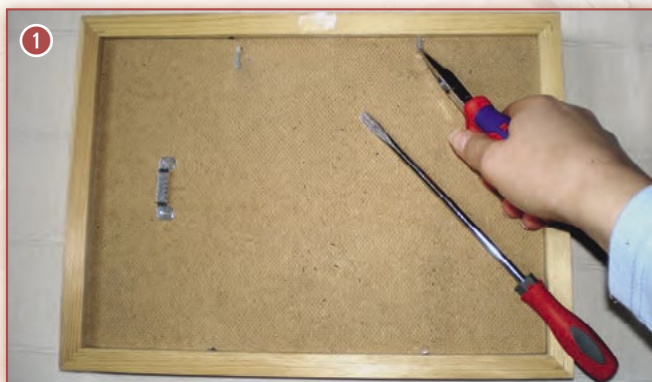
bezbarvý lak, tavicí pistoli

dřevotřískovou desku na zpevnění dna tácu

1 Starý obraz rozebereme, pomocí kleští vyndáme kovové sponky na zadní straně a opatrně vyjmeme desku s původním motivem a sklo.

2 Desku, která byla původně v rámu, dále využijeme. Pomocí šroubováku, nebo špachtle důkladně odstraníme původní „výplň“ obrazu. Zde tapetu, suché slaměňky a luštěniny.

3 Z připraveného dřeva uřízneme pilkou dvě „čela“ tácu, vyhladíme je smirkovým papírem a vrtačkou do nich vyvrtáme dírky pro připevnění úchytek. Dírky vrtáme seshora dolů.

4 Rám s čely sešroubujeme samořeznými šrouby a vše pak i s lištami, které byly původně v obraze, natřeme hnědou akrylovou barvou a necháme zaschnout. Pokud byl rám nalakovaný, je třeba ho předtím zbrusit smirkovým papírem. Necháme zaschnout a nátěr zopakujeme.

5 Po zaschnutí hnědé barvy natřeme základ podnosu krakelovacím lakem, který necháme uschnout. Pomocí tohoto laku docílíme na výrobku popraskaného, jakoby starobylého povrchu.

